

Roubenka snů, ve které stačí v zimě na vytápění jen jeden koš dřeva denně

novinky.cz/clanek/bydleni-tipy-a-trendy-roubenka-snu-ve-ktere-staci-v-zime-na-vytopeni-jen-jeden-kos-dreva-denne-40444100

Dřevostavitel

Proč jste se vlastně rozhodli stavět?

Jarek: Odmala jsem si přál chalupu. Jako dítě jsem jezdíval k babičce na paseky, spávali jsme na seně, hráli si s bratranci a sestřenicemi. Už dlouho jsem chtěl mít nějaké takové útočiště v lese, v přírodě a trošku od civilizace.

Míša: Pro mě to byla zase láska k přírodě, chtěla jsem jí být blíž. Proto jsme se nakonec do stavby pustili.

Jarek: Tento pozemek jsme našli v nadmořské výšce 650 m n. m. s úžasným výhledem na Radhošť. Místo nás hned okouzlo. Počátky ale nebyly snadné. Museli jsme vykácet kus lesa, vybudovat úplně novou příjezdovou cestu a poradit si s náročnými zemními pracemi. Svah ujížděl a původní chalupa byla kvůli tomu úplně nakloněná, vše se muselo dostatečně zpevnit.

Odmítli stavět z cihel a ušetřili tak 1,5 milionu a roční nájem k tomu

Jak dlouho jste stavbu plánovali?

Jarek: Všechno je potřeba mít promyšlené od začátku, toho jsme se drželi. Měli jsme pro projektanta dokonce vypracované velice podrobné šestistránkové zadání. U roubenky je nutný větší čas na přípravu než na realizaci, protože pak už nemůžete jen tak udělat místo pro zásuvku nebo nějaký kabel. Vše musí být předem dané. S projektantem jsme mnoho věcí řešili online, protože byla zrovna covidová doba. Měli jsme meetingy přes Zoom a věnovali jsme

přípravě spoustu času. Stejně jsme ale nakonec zapomněli umístit pár zásuvek, např. na sloupek, na sklep, zvenku před dům. Ale s projektantem Otou jsme byli nadmíru spokojení, sedli jsme si hodně i lidsky. Chtěli jsme stavbu propojenou s přírodou a Ota nám dokázal navrhnout tradiční dřevěnici s velkými okny a moderními prvky.

Když třeba začalo pršet, hned jsem jel „na kopec“, abych se podíval, jak se tu voda chová.

Míša: Já mám dojem, že si lidé často myslí, že dřevěnice ani nejde udělat moderně. Ale nám se to podle mého podařilo ve spolupráci s projektantem a firmou opravdu skvěle. Chtěli jsme tady co nejvíce zachovat ducha místa a projevit úctu tomu, co tu už vybudovali naši předci.

Jarek: Zejména jsme se snažili zjistit o místě co nejvíce informací. Od původní majitelky, 90leté paní, jsme se dozvěděli spoustu věcí týkajících se života a hospodaření kolem chalupy a také nemálo z historie. Když třeba začalo pršet, hned jsem jel „na kopec“, abych se podíval, jak se tu voda chová. Snažili jsme se, aby naše příprava a plánování byly opravdu precizní.

Dispozice roubenky

Hlavním vchodem se vstupuje do zádveří, ze kterého vede i vchod na druhou stranu do zahrady, dále je tu vstup do technické místnosti a do hlavní obytné části domu. V té se spojuje obývací pokoj se světle modrými kachlovými kamny, impozantním dřevěným schodištěm a panoramatickým výhledem na okolní hory. Dá se odsud vyjít na malou krytou terasu, tzv. podsínek. V pravé části se nachází kuchyně s jídelnou. V levé části je samostatné WC, koupelna a sauna. V podkroví je krásná galerie s lehací sítí, tři ložnice a koupelna s WC.

Vedle hlavní stavby je druhý domek, kde býval původně seník, se zastřešeným venkovním posezením, letní kuchyní a WC. V podkroví je pokoj pro návštěvy s výhledem na Radhošť.

Třetí stavba je užitková, nahradila původní stodolu. Je v ní sklad a dílna. Všechny tři stavby ctí uspořádání původního hospodářského stavení.

Co pro vás bylo nejtěžší?

Jarek: Ohledně dřevostavby jsem toho ze začátku věděl opravdu málo, byl jsem z toho jemně vystresovaný. Trápily mě i takové věci, že když tady ležel spadlý strom, říkal jsem si, jak ho odvezeme, když se sem ani traktor nedostane. Ale koňská síla vše vyřešila. Časem jsem si vybudoval tzv. sociální kapitál – když něco chci, vím, za kým mám přijít nebo komu zavolat.

Ted' už mě vlastně nic netíží, protože i když nějakou dobu trvalo, než jsem si tyto znalosti a zkušenosti osvojil, tak ted' už vím, komu zavolat, když chci pokácet les nebo posekat trávu. Navíc když jsem si řemeslníky vybíral, přikládal jsem velkou váhu tomu, abychom si rozuměli, takže nakonec byli všichni perfektní. Samí prima hoši – od zemních prací přes realizační firmu, se kterou jsme se naladili na stejnou vlnu - pokrývači, vodaři, topenaři, podlaháři, kamnáři, stolaři, oknaři, kameníci, zahradníci.

Na co jsme už taky museli myslet předem, byly rozvody pro fotovoltaiku, která je umístěná na stodole, nejslunnějším místě.

Všechno odsýpalo a já jsem tomu nechal volný průběh, ale to jsem si uvědomil až za nějakou dobu, na začátku jsem se stresoval. Jsem zvyklý řešit věci manažersky, musím mít nějaký termín, musí se vědět, jak se co udělá a tak dále. Potom jsem se naučil žít s tou stavbou, nechávat tomu volnější průběh, naučil jsem se to jinak organizovat a nechat se vtáhnout do celého procesu. Člověk nemusí za vším stát, všechno nemusí být hned, může se nechat i vést za ruku. Tato stavba mě naučila řešit věci jinak. Díky tomu se vše dělo v pravý čas a měl jsem kolem sebe po celou dobu úžasné lidi.

Foto: Dřevostavitel

Manželé si roubenku nechali postavit v beskydských kopcích s výhledem na Radhošť.

To je hezké poselství. Jak to na pozemku bylo s přípojkami?

Jarek: Přípojka elektřiny tady byla vzdušná, ale musela se kompletně předělat do země. Vodu máme z vrtu, hloubka je 32 metrů. Dělali jsme její rozbor a je skoro kojenecká, neobsahuje žádné dusičnany až na nějaké bakterie, které byly hluboko pod normou. Pro klid duše jsme si sem nainstalovali UV lampu.

Na co jsme už také museli myslet předem, byly rozvody pro fotovoltaiku, která je umístěná na stodole, nejslunnějším místě. Zrealizovaly se už při terénních pracích.

Nízkoenergetickou dřevostavbu přeměnili na pasivní a nelitují. Za čerpadlo země-voda si dnes blahorečí

Jak řešíte odpadní vodu?

Jarek: Odpadní voda byla dlouhá story. První námi oslovený hydrogeolog se podíval do map, řekl nám, že je tady sesuvná oblast a že tu nemůžeme žádnou vodu pouštět, tím to pro něj končilo. Druhý napsal, že odpadní vodu musíme rozprašovat do vzduchu. Až třetí hydrogeolog si to tady jako jediný prošel (les nad chalupou i náš pozemek) a řekl, že tady žádná nebezpečná geologická oblast není, všechno jsou jen klimatické sesuvy. Jakmile namrzne, tak sedne dolů, svah se posouvá. Je to poznat podle stromů, jsou dole nakloněné jako fajfky.

Na zemní práce jsme měli dobrou firmu, všechno jsme řešili s nimi. Pro hochy s bagříky je to hračka – mají joystick a hrají si s tím celý den.

Tento pán nám doporučil vodu zasakovat do geologické rýhy povrchovým zásakem. Vybagrovali jsme dle projektu prostor 2 × 4 metry, koupili jsme zasakovací plastové koše, které do sebe zacvaknou. Celé jsme to nakonec podložili geotextilií a vyplnili štěrkem. Když přijde jakýkoli větší déšť a podívám se do zásaku, nikdy tam není žádná voda, hned se vsákne do lesa. Takže to funguje bezvadně.

Jinak na odpadní vodu máme ČOV. Čistí odpadní vodu, navíc umožňuje nepravidelný provoz. Je softwarově řízená, přepne se do inteligentního režimu, to znamená, že pozná nepřítomnost osob. Zapne se, začne něco přemísťovat, kalit vodu a živit bakterie. Vydrží až tři měsíce bez přísunu „živin“.

Jak jste řešili stavební povolení?

Jarek: Asi dvakrát nebo třikrát za celou dobu se nám stalo, že v dokumentech něco chybělo nebo tam bylo špatné vyjádření, což celý průběh protahovalo kvůli lhůtám úřadů. Ovšem realizační firma nám v tom hodně asistovala. Celý proces trval asi tři čtvrtě roku, ale s tím jsme tak nějak počítali. Stavba stojí v CHKO 2. a 3. zóny, takže i kvůli tomu jsme měli nějaká omezení v duchu sladění se s valašskou krajinou.

Jak jste řešili všechny terénní úpravy?

Jarek: Na zemní práce jsme měli dobrou firmu, všechno jsme řešili s nimi. Pro hochy s bagříky je to hračka – mají joystick a hrají si s tím celý den. Jen cena našich zemních prací byla pomalu větší než cena celé chalupy...

Jakmile jsem narazil na chalupu postavenou z borovice, měl jsem jasno. Věděl jsem, že takovou a žádnou jinou.

Základ měl mít 60 cm, ale jsou tady všude kameny. Bagr párkrát hrábl a nakonec byl základ místo 60 cm průměrně třeba 80 cm. Kvůli tomu jsme tady utopili hodně betonu (je ho tady přes 200 kubíků). Ale vlastně mi to nevadilo, protože s takovým základem aspoň chalupa nikam neujede. Kolem základů celého domu je sokl obložený kamenem (vše z místních zdrojů) postavený báječnými kameníky.

Celkově se tu stavělo dost náročně. Příjezdová cesta není zatím zpevněná a má sklon 14°. S jeřábem jsme tu docela bojovali.

Podle čeho jste si vybírali realizační firmu?

Jarek: Na základě dobrých referencí a osobního přístupu. Postavili nám hrubou stavbu a já jsem si potom sám zařizoval zbytek. Každý den jsem na stavbu chodil, když jsem něco nevěděl nebo chtěl změnit, měli jsme dohodu, že můžu kdykoli zavolat. Takže jsem měl jistotu ve věcech, ve kterých jsem si nebyl jistý.

Dřevostavba maskovaná cihlou ukrývá mistrovský interiér

Byli jste se dívat na nějaké referenční domy?

Jarek: Byl jsem se podívat na průběh stavby několika roubenek. Jinak jsem procestoval spousty chalup a dřevěnic tady na Valašsku a hledal inspiraci. Jakmile jsem narazil na chalupu postavenou z borovice, měl jsem jasno. Věděl jsem, že takovou a žádnou jinou. Prošel jsem také hodně videí o stavbě roubenek od naší realizační firmy na YouTube, je tam spousta inspirujících záběrů.

Byly ze strany firmy nějaké komplikace nebo reklamace?

Jarek: Vůbec ne, vše běželo jako na drátkách. Jen jednou nám chalupa zmokla, stěna povyroستla a tím pádem to nesesdělo. Všechno vyřešili. Jak příprava, tak stavba byla v jejich podání perfektní.

Foto: Dřevostavitel

Dominantou hlavní obytné místnosti je impozantní dřevěné schodiště a kachlová kamna.

Jak dlouho se stavba na místě skládala?

Jarek: Dřevo dovezli už přesně nařezané, dělá se to na CNC strojích, vše sedí na milimetry. Stavělo se postupně, jsou tady tři stavby. Nejdříve se stavěla stodola, pak hospodářská budova. Montáž hlavního domu trvala zhruba něco přes měsíc. Byla to poměrně komplikovaná konstrukce, protože horní patro je taktéž roubené, prý to bývá i rychlejší. Celkově se stavělo a zařizovalo asi dva roky.

Dělali jste ještě nějaké změny v projektu?

Jarek: Ano, stodolu jsme oproti projektu zkracovali. Věnoval jsem koncepci docela dost času a stodola hodně zabíhala do svahu, čímž by zkomplikovala komunikaci kolem. Takže jsme ji narychlo zkrátili během realizace o 1,5 m, což ničemu nevadí, je menší a milejší a naopak pojme méně věcí.

Jinak jsme nic oproti studii neměnili, protože vše bylo navrženo dokonale, přesně tak, jak jsme si řekli a jak nás přečetli. Jediné, co jsme ještě změnili oproti studii, byl pultový vikýř na přední straně domu. Byl to moc moderní prvek do valašské chalupy na kopci. Sedlový vikýř mi připadal hezčí a poskytuje také výjimečný prostor v galerii.

Míša: Dělali jsme ještě jednu změnu – v sauně máme okénko. To ve studii původně nebylo.

Dům spotřebuje 10 kWh energie za den v zimě, takže je celý velmi úsporný.
Samotná stěna roubenky má 28 cm.

Jakou máte v roubence izolaci?

Jarek: Nahoře nad krovem máme PIR izolaci o tloušťce 16 cm (což vydá skoro za 40 cm vaty), protože jsme chtěli viditelné a odhalené trámy.

Foto: Dřevostavitel

+37

Jak dům vytápíte?

Dům spotřebuje 10 kWh energie za den v zimě, takže je celý velmi úsporný. Samotná stěna roubenky má 28 cm. Na začátku jsme měli informaci, že dřevo podle tabulek neobstojí, ale má lepší tepelnou izolaci, než tabulky uvádějí. V zimě se stačí dotknout stěny a hřeje vás.

Srdcem domu jsou však kachlová kamna. Není nic lepšího a romantičtějšího než si v zimě lehnout na vyhřátá kamínka a popíjet čaj s rumem. Když jsme ještě nevěděli, jak kamna fungují, tak jsme zatopili jedním košem dřeva, za dvě hodiny vše shořelo, tak jsme přihodili další koš. No a po třetím koši stoupla teplota v celém domě na „tropických“ 25 °C. Celou noc se nedalo ani spát a ráno se na kamnech nedalo vůbec sedět. Pokusem a omylem jsme dali za pravdu kamnáři – v zimě stačí k vytopení pouze jeden koš dřeva denně.

Stavařka žijící 33 let v USA si nechala vybudovat dřevostavbu v Česku. Kde podle ní dělají lepší dřevostavby?

Máte i tepelné čerpadlo. Jak funguje?

Jarek: Máme tepelné čerpadlo země-voda, které je napojené na dva hlubinné vrty (88 a 50 m). Čerpadlo má výkon 6 kW, ale za celou zimu jelo asi jen na 10 %, řekl bych. Čerpadlo je napojené na

podlahové topení v přízemí. Nahoře máme radiátory, ale ani by tam díky otevřené galerii nemusely být. Když zatopíme v kamnech, teplý vzduch vystoupá nahoru a v podkroví je krásně teplo. V zimě jsme platili za topení 2000 Kč měsíčně, i když byly ty šílené ceny. Ale stačilo by klidně topit jen kamny.

Máme opravdu kvalitní rámová a bezrámová okna od valašské firmy, která zatím nikdo nemá.

Jaké další technologie v domě máte?

Jarek: Kromě čerpadla a UV filtru na vodu máme ještě fotovoltaiku s bateriemi. Jsme díky tomu téměř nezávislí na energiích. Máme panely orientované na východ a západ. Když svítí sluníčko, vyrobí každý den 30 kWh navíc, což nespotřebujeme, ale ukládá se to do virtuálních baterií pro pozdější využití (v zimě např. saunování).

A samozřejmě zabezpečení. Bezpečnostní kamery jsou super – víme, kde se co mihne, i když tu zrovna nejsme. Pozorujeme pak třeba srnky, jak nám tady ožírají nově zasazené rostliny a dřeviny...

Jsou tady v konstrukci nějaké další nestandardní materiály?

Jarek: Máme opravdu kvalitní rámová a bezrámová okna od valašské firmy, která zatím nikdo nemá. Byli jsme inspirativní součástí vývoje subtilních oken připomínajících klasická kastlová okna. Tou dobou to byly prototypy, ale dnes již jsou součástí sériové výroby. Sklo není vsazené do křídla, ale přímo těsní s venkovním rámem. Jsou opravdu perfektní – v zimě jsou velká skla teplá a hřejí! Je to neskutečné.

Informace o stavbě:

Dispozice: 4+kk

Rozměry stavby: 14 m × 7 m

Zastavěná plocha: 100 m²

Užitná plocha: 170 m²

Typ konstrukce: roubenka z lepených vysušených borovicových BSH hranolů

Doba výstavby hrubé stavby: 1 měsíc

Celková doba výstavby: necelý rok

Návrh: Oto Uchytíl

Realizační firma: OK Pyrus

Jak to bylo s interiéry? Nechávali jste si je navrhnout, nebo jste si vše řešili sami?

Míša: Něco jsme měli z návrhů od projektanta, ale víceméně jsme si vše vybírali a dělali sami. Všechno byl společný proces. Já jsem spíš na tradiční selský styl, který jsme kombinovali i s moderními prvky. Ponechali jsme tu pár starých věcí z původní chalupy, aby tu zůstal i duch místa.

Jarek: Měli jsme v tom jasno – dřevo, kámen, černá, modrá a bílá barva. Černá barva se promítla do střechy, okenních lišt, klik, baterií, venkovních vypínačů a světel. Bílá barva je na vypínačích a světlech uvnitř. Modrá je na rámech oken a dveří a na kachlových kamnech. Razím zásadu, že čím jsou věci jednodušší, tím je to esteticky zajímavější. Vypínače jsou keramické, protože jsme to tak měli u babičky.

Míša: Snažili jsme se vše řešit s místními českými firmami. Ze starého jasanu máme konferenční stůl, židle máme od tradičního českého výrobce. Jen dřevo na postel jsme si nechali přivést speciální z Rakouska. Je z borovice limby (Zirbe) a nejenže úžasně voní, ale má i blahodárné účinky na lidské zdraví a spánek.

Majitelé dřevostavby málem nebydleli. Díky sousedům ušetřili statisíce

---

Jak je to s hlučností ve vaší dřevostavbě?

Jarek: Jediné, co je uvnitř slyšet, jsou zvuky okolního lesa a zpívající ptáci při ranním probouzení. No a když prší, tak díky plechové střeše uklidňující ťukání kapek deště. Skladba podlahy je suchá, takže to v domě trochu duní, ale jinak si myslím, že zvukově je dřevo v pohodě.

Foto: Dřevostavitel

Z podkrovní ložnice pro hosty, která je vybudovaná nad seníkem, je dokonalý výhled na Radhošť.

Co byste dnes udělali jinak? Je něco, co jste podcenili?

Jarek: Všechno jsme se snažili důmyslně domyslet, takže bych tu neměnil vůbec nic. Snad mě napadá jen okno ve stodole, které bych dnes udělal širší. A centrální ovládání na venkovní žaluzie – na to jsme zapomněli.

Míša: Co se týče dispozice, tak jsme se trefili. Možná se něco objeví, až tady budeme bývat častěji a delší dobu. Není tady tolik úložného prostoru, ale to nám zatím nevadí.

Plánujeme sem ještě nějaká zvířata, určitě slepice a nejspíš ovce a kozy. Na to se těším, se zvířaty by se mi tady líbilo, mělo by to zase úplně jiný nádech.

Chtěla bych toto úžasné místo nabídnout i přátelům a známým, aby sem mohli přijet a pobýt tady, nechali se nabít energií z přírody. Chtěla bych se s nimi o to podělit.

První domek jsme stavěli asi před dvaceti lety a je zděný. Tehdy mě ani nenapadlo si postavit dřevěný dům, dnes s odstupem času to vidím jinak.

Máte ještě nějaké plány do budoucna?

Míša: Už si to tady chceme hlavně užívat. Plán je ještě zpevnit příjezdovou cestu a postupně čistit les. Nacházíme v okolí odpadky pod stromy a pod kameny. Místní lidé je takto dřív odkládali, neměli moc jiných možností. Ale chceme to tu pročistit.

Kdybyste za sebe měli něco poradit lidem, kteří přemýšlejí o stavbě domu, co by to bylo?

Jarek: Určitě by si měli vyhradit čas. Všechny myšlenky potřebují určitou dobu, aby dozrály. Občas nevím, jak mám co udělat nebo vyřešit, ale zjistil jsem, že když si člověk do své mysli úkol zasadí, on tam žije a vy o tom ani nevíte. Kolikrát se stane, že jedete autem a něco vám najednou v hlavě vyskočí. Když si na to člověk nechá čas, myšlenka uzraje, člověk se s ní ztotožní a už ji vlastně ani nechce měnit. Myslím si, že je hodně důležité neřešit vše rychle a nechat to uzrát. I v případě, že to zabere více času.

A taky jsem zastáncem toho, aby se stavělo z přírodních materiálů. Dřevo je úžasný a živý materiál. Například silice z borovice provoní dům a krásně dotváří atmosféru.

První domek jsme stavěli asi před dvaceti lety a je zděný. Tehdy mě ani nenapadlo si postavit dřevěný dům, dnes s odstupem času to vidím jinak.

Dále aby si lidé vybrali firmu, která tomu rozumí a má i dobré recenze. My jsme měli na firmu štěstí, vybrali jsme si takovou, která opravdu ví, co dělá, a svědčí o tom i počet domů, které například loni postavili. Je zkrátka důležité mít vizi a všechno si promyslet. Když máte nějaký sen, nesmíte se zaleknout první překážky.

Autor: Petra Pacáková, www.drevostavitel.cz

Manželé si postavili dřevostavbu s bioklimatickou pergolou. Zvládli to za tři miliony.
